

קיצור דין שמיית כספים ופרזבול

(בצירוף שטר פרזבול)

מאת כב' המרא דאתרא וראש אבות בתיה הדין בא רשות הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

- א. מצות עשה להשמית את המילוה בשביעית, שנאמר (דב' יט): 'מקץ שבע שנים תעשה שמייתה' וגוי. לפיכך התובע חוב שעברה עליו שנת השבעית עבר בלא תעשה, שנאמר: 'לא יגוש את רעהו ואת אחיו'. ואמנם אין שמיית כספים נהוגת בזמן הזה מן התורה, כיון שאין כל ישראל נמצאים בארץ ישראל, מכל מקום היא נהוגת מדברי סופרים.
- ב. אין שביעית ממשמת אלא בסופה, שנאמר (שם): 'מקץ שבע שנים'. היוו בכך כל השנה. אך מיד עם שקיית החמה בליל ראש השנה של מוצאי שביעית, אבד חובו.
- ג. שביעית ממשמת חוב של הלוואה מכל סוג: בין מילוה בשטר בין מילוה על פה ובפילו מילוה שיש לגביו בטענות שונים, כגון שעבוד קרקעות ונכסים שונים, או ערבותות שונות, או ציק בטעון אשר לא הגיע זמן פירעונו וכדומה.
- ד. מילוה שיש עליו משכון, או זמן פירעונו קצוב לאחר שנת השמייה, אין השבעית ממשמת.
- ה. מי שרכש מוצרים בהקפה, וכן תשלוםם שונים בגין, שכירות, או כדומה, אין השבעית ממשמת אותם, אלא אם כן זקף את החוב במילוה.
- ו. המשאיל לחברו מינוי פירות או מוצרים שונים, כיון שאינו מחזיר לו את אותם המוצרים ממש, הרי זה חשוב כדי הלוואה, אשר שביעית ממשמת.
- ז. כיון שראה הל הוקן שהעשירים נמנעים מהלהבות לעניינים בשנת השמייה, פן תישפט השבעית את חובם, ופעמים שעוברים הם על מה שנאמר בתורה (שם): 'ישמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בלבד וגו'. התקין פרזבול, כדי שלא ישפט החוב. ואין הפרזבול מועיל אלא בזמן הזה, שאין שמייה נהוגת אלא מדרבנן.
- ח. מעיקר הדין, אפשר לכתוב את הפרזבול עד סוף השנה השבעית (תשפ"ב). אולם יש מחמירים לכתחזק את הפרזבול לפני תחילת שנת השמייה ערב שנת תשפ"ב, על פי דעת הראשונים (ורא"ש והטו) שאיסור 'לא יגוש' מתחילה בתחלת שביעית. והעושים כן עליהם להקפיד ולשמור את הפרזבול עד לסיום שנת השמייה, מפני שעיקר ההשמטה היא בסוף השנה.
- ט. פרזבול הנכתב קודם שנת השמייה (זהיינו בסוף שנת תשפ"א) יש לכתוב בו 'הן קרבה שנת השבעית'. ופרזבול הנכתב בשנת השמייה עצמה (זהיינו בשנת תשפ"ב), יש לכתוב בו 'הן שנה זו היא שנת השבעית'. לרוחות הציבור, העתקנו את שתי הנוסחאות בשטר הפרזבול שאנו מפרסמים מטעם הרבנות.
- י. לדעת הרמב"ם ומר"ז השוו"ע צריך בית דין חשוב, אך לדעת הרמ"א בזמן הזה אין צורך בבית דין חשוב של דיןניים מוסמכים, ואפשר לכתוב הפרזבול בפני שלושה תלמידי חכמים, והם חותמים עליו.
- יא. אין הפרזבול מועיל אלא לחובות שנעושו לפני כתיבת הפרזבול וחתיימתו בפני הדיינים או העדים. אולם חובות שנעושו לאחר מכן, צריך לכתוב עליהם פרזבול.

יב. אין כותבים פרוזבול אלא אם כן יש ללוה קרקע (אפיו בשכירות והשאלה). ואם אין לו קרקע, יכול המלווה להקנות לו ארבע אמות של קרקע מנכסיו אפיו שלא בפנוי.

יג. מי שכתב פרוזבול כדין, ואבד ממנו לפני סיום שנת השמיטה, רשאי לגבות את חובו.

יד. קרנות הלואה של גמלות חסדים, אינם צריכים לעשות פרוזבול. רצוי להשאיר חוב אחד אפיו קטן ולא פרוזבול, כדי לקיים מצוות שמיטת כספים כתיקונה. ואפשר לעשות כן, ע"י שיאמר בפירוש שהפרוזבול אינו כולל חוב זה שפלוני חייב לו, או בדרך פשוטה יותר: שילוח סכום קטן לאחר כתיבת הפרוזבול.

שטר פרוזבול

לפי השולחן ערוך (חוון משפט סי' זז סי"ח) צריך לערוך את הפרוזבול בפני ב"ד חשוב דוקא. אם נמצא במקום שאין בית דין, יאמר לפני שני עדים: 'הריני מוסר שטרותי וחובתי לפני בית דין הגדל שבירושלים' והם קונים ממנו וחותמים לו לראה על השטר הבא:

בפנינו העדים החתוםים מטה, בא המלווה _____ ואמր לנו, קנו מمنינו בקניון גמור ושלם במנא דכשר למקניה בה (בכל שברකנות בו), איך שאני מזכה על ידכם קרקע כל שהוא מן הקרקע שיש לי, לכל אחד מבבעלי החובות שחייבים לי, שאין להם קרקע, וקניינו בקניון גמור ושלם במנא דכשר למקנא בה.

וכך אמר לנו הנ"ל: היו עלי עדים שאני מוסר כל חוב שיש לי לבית דין האיזורי בא"ר שבע: הדין הגאון רבי יהודה דרعي שליט"א, הדין הגאון רבי אהרון דרשוי שליט"א, הדין הגאון רבי יעקב עובדיה שליט"א – שאגבנו כל זמן שארצה.

ובאו על החתום היום _____ לחודש אלול תשפ"א והכל שריר וקיים.

נאום _____ עד.

נאום _____ עד.